

[A. C. D. Petersen.]

begaaet en Æret, og saa gør den god igen. Jeg skal derfor tilsige mit Partis Medvirken til en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

A. M. Hansen: Naar man staar i den Situation, at man kan være med til at gøre en hel Ærs Befolkning glad, saa forstaar man den Lykkefølelse, jeg er besjælet af ved at kunne tilsige mit Partis Tilslutning til hurtig Gennemførelse af dette Lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres straalende Behandling af dette Lovforslag. Jeg vil dog af Retfærdighedshensyn — i dette Tilfælde ikke over for Ærø, men over for den daværende Justitsminister i 1927 — udtale til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, der beklagede, at man ikke var mere forudseende i 1927, end man var, at den daværende Justitsminister jo havde den samlede Rigsdag bag ved sig dengang, ligesom jeg har det nu.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. De genoptages Kl. 13³⁰.

Mødet udsat Kl. 11²⁶.

Mødet genoptaget Kl. 13³⁰.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Justitsministeren af Jens Thomsen m. fl. angaaende Ministerens Afslag af Appellansøgningen fra Kolding Slagteri vedrørende Valutasagen.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 3779).

Ordføreren for Forespørgerne (Jens Thomsen): Bestyrelsen for Kolding Andels-svineslagteri blev ved Underretten i Kol-

ding og Landsretten i Viborg idømt Bøder for Overtrædelse af Handelsministerens Bekendtgørelse af 11. September 1935. Bestyrelsens Forseelse bestaar deri, at den havde hjemtaget engelske Pundsnoter for Varer, Slagteriet havde solgt i England. Bestyrelsen var af den Formening, at Slagteriet havde Ejendomsret til Svinene, de sendte til England, og at Betalingen for Varerne ogsaa var Slagteriets Ejendom, naar Hjemførselspligten var opfyldt. Handelsministerens Bekendtgørelse af 11. September 1935 gaar imidlertid ud paa, at Hjemførselspligten ikke er opfyldt, før den fremmede Valuta er indsat paa Konto i en af de Banker, der af Nationalbanken er autoriseret til Handel med fremmed Valuta.

Vi har tidligere haft Afleveringspligt af den fremmede Valuta, men denne Afleveringspligt blev afskaffet ad parlamentarisk Vej, og det er derfor efter min Mening en Haan mod vort parlamentariske Styre, dersom Handelsministeren gennem en Bemyndigelseslov genindfører en Lov, der er ophævet af Lovgivningsmagten. Dette er Kærnen i Spørgsmaalet: Om Handelsministerens Bekendtgørelse af 11. September har Lovskraft, saa Landets Borgere kan idømmes Straf ved at undlade Aflevering af den fremmede Valuta, eller om Valutaafleveringspligten kun kan genindføres ved en ny Lov.

Ved Loven af 30. Januar 1932 blev baade Hjemførselspligten og Afleveringspligten af fremmed Valuta indført, men ved Loven af 30. Maj 1932 blev det bestemt, at Afleveringspligten snarest muligt og senest den 31. August samme Aar skulde ophøre. Dette skete saa ved en Bekendtgørelse fra Handelsministeriet af 27. August 1932. Afleveringspligten er altsaa fuldstændig ophævet ad parlamentarisk Vej, og de senere vedtagne Valutalove indeholder intet om Afleveringspligt, hvorimod Hjemførselspligt stadig opretholdes. Rigsdagen har taget eftertrykkelig Afstand fra Afleveringspligten og ophævet den ved Lov af 30. Maj 1932, og det skulde derfor være aldeles indlysende, at Afleveringspligten kun kan genindføres gennem en ny Lov.

Imidlertid vil, som allerede nævnt, Handelsministeriets Bekendtgørelse af 11. September 1935 genindføre Afleveringspligten gennem en Fortolkning, der gaar ud paa, at Hjemførselspligten ikke er opfyldt, før den fremmede Valuta er indsat i Nationalbanken eller en af de Banker, der er autoriseret af Nationalbanken. Fortolkningen gaar endog saa vidt, at Nationalbanken har Ret til at disponere over den Valuta, der er